Dosarul nr. 1r-413/25 Judecătoria Ungheni
/1-24037736-03-1r-13052025/ Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În numele Legii

24 iunie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Oxana Mironov

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **avocatului Nastas Tatiana în interesele inculpatului Ciobanu Alexandru** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 22.04.2025, prin care:

Ciobanu Alexandru, născut la *****, *****, domiciliat în *****, moldovean, nesupus militar, anterior judecat:
- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18.02.2019 în temeiul art.287 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.03.2023 în temeiul art.174 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 1 an (termenul de supraveghere expirat la data de 27.03.2024), cetățean al Republicii Moldova.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Și

Ciobanu Constantin, născut la *****, ***** domiciliat în *****, moldovean, nesupus

militar, celibatar, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 05.04.2025- 22.04.2025;
Instanța de recurs: 13.05.2025- 24.06.2025.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Ciobanu Constantin la data de 15 ianuarie 2024, în jurul orelor 23.30, în timp ce se afla în loc public, în esența art.131 lit. a) din Codul penal, la terasa barului de noapte „*****” din ***** r. Nisporeni, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, încălcând ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei, printr-o obrăznicie deosebită, ignorând caracterul public al acțiunilor sale, din intenții huliganice, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței lui Postu Petru, *****, deteriorându-i aparatul dentar metalic și cauzându-i dureri fizice.

Tot Ciobanu Constantin la data de 16 ianuarie 2024, aproximativ orele 02.00, în timp ce se afla pe o stradă ***** r. Nisporeni, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicării violenței asupra persoanei, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând ordinea publică, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii, picioarele și un cuțit peste diferite regiune ale corpului lui Postu Petru, *****, provocându-i echimoză și excoriație pe suprafața mucoasei buzei de sus pe stânga, plăgi pe suprafața brațului stâng și suprafața regiunii lombare pe stânga, ce se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 08.02.2024 și lovituri cu un cuțit peste diferite regiuni ale corpului lui Postu Mihail cauzându-i leziuni sub formă: plăgi în regiunea temporală stânga, pavilionul urechii stângi, regiunii scapulare stângi și antebrațului stâng, ce se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 08.02.2024.

Prin aceiași sentință s-a reținut că, Ciobanu Alexandru la data de 16 ianuarie 2024, aproximativ orele 02.00, în timp ce se afla în loc public, în esența art.131

lit.a) din Codul penal, pe o stradă din satul *****raionul Nisporeni, în coautorat cu fratele său Ciobanu Constantin, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicării violenței asupra persoanei, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând ordinea publică, personal i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiune ale corpului lui Postu Mihail, *****, cauzându-i dureri fizice, iar Ciobanu Constantin i-a aplicat câteva lovituri cu un cuțit peste diferite regiuni ale corpului, provocându-i plăgi în regiunea temporală stânga, în regiunea pavilionului urechii stângi, regiunii scapulare stângi și antebrațului stâng, ce se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 08.02.2024.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații, Constantin Ciobanu și Alexandru Ciobanu, fiind asistați de apărătorii, Tatiana Nastas și Ion Marian, au înaintat instanței cereri prin care şi-au recunoscut total şi necondiționat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretind administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 22.04.2025, Ciobanu Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal şi i s-a aplicat o pedeapsă după cum urmează: în baza art.287 alin.(1) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza 287 alin.(3) Cod penal – închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Ciobanu Constantin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Ciobanu Constantin prin prezenta sentință s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligându-l pe Ciobanu Constantin să nu-şi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Până la devenirea definitivă a sentinței s-a aplicat în privința lui Ciobanu Constantin măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara.

Tot prin aceiași sentință, Ciobanu Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal şi i s-a aplicat

o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare s-a dispus a fi calculat din data reținerii lui Ciobanu Alexandru, după devenirea definitivă a sentinței.

Până la devenirea definitivă a sentinței s-a aplicat în privința lui Ciobanu Alexandru măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara.

Corpul delict, un cuțit de bucătărie cu lungimea totală de 19,3 cm, cu mâner de culoare neagră, după intrarea sentinței în vigoare de nimicit.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Constantin și Ciobanu Alexandru în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Nastas Tatiana în interesele inculpatului Ciobanu Alexandru a declarat recurs prin care solicită admiterea acestuia, casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 22.04.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Menționează faptul că sentința de condamnare emisă în privința inculpatului Ciobanu Alexandru o consideră prea aspră, astfel considerând că în privința inculpatului urmează să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Astfel, partea apărării se căiește sincer pentru faptele comise cu partea vătămată, iar partea vătămată nu avea pretenții materiale față de inculpat.

Consideră că corijarea și reeducarea inculpatului este posibil a fi efectuată fără privarea acestuia de libertate prin aplicarea unei pedepsei mai blânde decât cea aplicată de instanță prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor ***art. 448 Cod procedură penală***, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit ***art.449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1)*** *Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Cu titlu preliminar, Colegiul penal constată faptul că prin recursul declarat, sentința Judecătoriei Ungheni din 22.04.2025 a fost contestată doar în privința inculpatului Ciobanu Alexandru din aceste considerente Colegiul se va expune doar în această latură.

Astfel, Colegiul penal reține că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că Ciobanu Alexandru a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Ciobanu Alexandru just încadrându-se în dispoziția art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Ciobanu Alexandru, în comiterea faptei incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Ciobanu Alexandru până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod procedură penală.

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364^1 Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364^1 Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364^1 alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță".

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate acestuia.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia contestă sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, reieșind din personalitatea inculpatului, precum și circumstanțele cauzei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza ***art. 61 Codului penal, (1)*** *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.* ***(2)*** *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor incriminate prin rechizitoriu inculpatului, la caz art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit ***art.75 Cod penal, (1)*** *Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.* ***(2)*** *În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată*.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond just a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Ciobanu Alexandru, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de - art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă –cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani. Astfel, conform art.16 alin. (3) Cod penal, se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.

Cu referire la personalitatea inculpatului, Colegiul atestă faptul că acesta anterior a fost condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18.02.2019 în

temeiul art.287 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.03.2023 în temeiul art.174 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 1 an. Astfel, urmează de menționat faptul că, deși termenul de supraveghere a expirat la data de 27.03.2024, inculpatul, Ciobanu Alexandru, a comis infracțiunea imputată în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.03.2023, fapt care nu poate fi reținut de instanța de recurs, deoarece sentința nu a fost contestată de acuzatorul de stat, fiind contestată doar de avocat în interesele inculpatului.

În continuare, circumstanțe atenuante conform prevederilor art. 76 Cod penal, instanța nu a reținut în acțiunile inculpatului Ciobanu Alexandru.

Circumstanțe agravante conform prevederilor art. 77 Cod penal, în acțiunile inculpatului Ciobanu Alexandru nefiind stabilite.

Deci, pedeapsa în privința lui Ciobanu Alexandru just a fost aplicată în baza normei penale prevăzută la art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea normei procesual-penale prevăzute la art.364[1] Cod de procedură penală în coraport cu prevederile art.80[1] alin. (1) Cod penal.

Relevant, este și faptul că pedeapsa sub formă de închisoare este aplicabilă la caz, şi va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

De asemenea, Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Așadar, Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În continuare, urmează a fi reținut faptul că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De aceea, pedeapsa închisorii aplicată inculpatului Ciobanu Alexandru de instanța de fond pe termen de 2 (doi) ani, în împrejurările cauzei expuse mai sus, este echitabilă faptei comise și strict individualizată, fapt pentru care, Colegiul conchide necesitatea păstrării sentinței fără modificări, respingând recursul formulat de partea apărării.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul **avocatului Nastas Tatiana în interesele inculpatului Ciobanu Alexandru** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 22.04.2025, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei aplicate lui **Ciobanu Alexandru** a calcula din momentul reținerii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: